

УДК 37.012**ОСВІТНЯ ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ФАКТОР ПІДТРИМКИ І РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙ***Курилко М.Ф., доцент**Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

На сьогоднішній день розвиток інтеграції науки і виробництва створює принципово нову платформу для закладів вищої освіти, збільшуючи конкурентоспроможність традиційних інститутів освіти. Оскільки за рахунок інтеграції фундаментальної науки, навчального процесу та виробництва створюються нові знання, відповідно і процес навчання має на увазі новий підхід, який робить освіту інноваційним, при якому володіння базовими компетенціями дозволяє здобувати знання самостійно.

Інноваційна діяльність вузу повинна бути спрямована: на істотне підвищення якості освіти та якості особистості; створення нових інтелектуальних або наукомістких освітніх технологій, підручників та навчального обладнання; розвиток нових джерел фінансування вузів; вдосконалення трудових мотивацій; підвищення професійного рівня професорсько-викладацького складу; створення інноваційної інфраструктури та забезпечення її діяльності.

Всі виділене безліч форм інноваційної діяльності ВНЗ можна звести до трьох напрямків: діяльність по створенню інновацій як фактор розвитку інноваційної діяльності ВНЗ; навчання інноваційної діяльності як фактор відтворення інноваційних кадрів; освітня діяльність як фактор підтримки і розвитку інновацій. Ці напрямки послужили основою при формулюванні визначення поняття «інноваційна діяльність вузу» як багатовимірної діяльності, яка спрямована на створення інноваційних продуктів, технологій і послуг, навчання інновацій і відтворення інноваційних кадрів.

Істотна відмінність інноваційних вузів від інноваційних підприємств полягає в тому, що створення в них інновацій є різновид навчально науково-інноваційної діяльності, тоді як в більшості організацій – це функція, частина загальної діяльності підприємства. інноваційний вуз формує ключові компетенції, які забезпечують йому щодо стійкі конкурентні переваги і розвиток яких – стратегічно пріоритетні цілі вузу, але при цьому розрив між ключовими компетенціями та іншими сферами і відповідно їх ресурсне забезпечення не знижують ефективність перше, і одержуваний

синергічний ефект перевищує втрати від деякого відставання інших напрямів інноваційної діяльності [1, с.43].

В інноваційно-розвинених країнах найбільш прогресивним є шлях створення інновацій, при якому реальна потреба в інноваціях є у підприємств, які постійно відчувають на собі тиск і конкуренцію, прагнучі удосконалювати свою продукцію. Необхідно відзначити, що в українських вузах, на відміну від зарубіжних університетів, більшість інновацій створюються за власною ініціативою розробника. Це відбувається по ряду причин, серед яких можна виділити невисокий попит на інновації вітчизняного виробництва.

Існують інші фактори, які стримують успішний розвиток, серед яких можна виділити: висока вартість нововведень, слабкий рівень розвитку дослідницької бази на виробництві, неготовність організацій до освоєння науково-технічних досягнень, недолік кваліфікованого персоналу, невизначеність економічної вигоди від використання, недолік фінансової допомоги з боку держави, нестача власних коштів. Для вирішення цих проблем необхідно визначити ефективні підходи до формування моделей побудови інноваційної діяльності.

Вуз є ключовим механізмом побудови інноваційної економіки, спрямованим на вирішення цілого комплексу завдань регіонального розвитку. Участь вузу в інноваційному розвитку регіону сприяє розвитку підприємницького сектора економіки, а також створює певні умови підвищення конкурентоспроможності підприємств шляхом професійної підготовки кадрів і участі їх в інноваційних процесах.

Досягнення в інноваційній діяльності університету дозволяють підвищити імідж освітньої установи, досягти більш високого рівня привабливості для абітурієнтів, поліпшити підготовку фахівців нового формату, постійно залучаючи їх до практичної діяльності. Тому успіхи в інноваційній діяльності є для будь-якого вузу пріоритетними досягненнями і одночасно ключовими показниками, що створюють інноваційний бренд і перспективність при виборі студентами навчального закладу.

Якісний прорив у розвитку і впровадженні новітніх технологій у вищій школі вимагає, перш за все, створення конкурентного освітнього середовища, в якій будуть реалізовані і створені умови креативного мислення в процесі конструювання нового типу навчального процесу. Встановлення і підтримка ініціативного ставлення нового покоління до власної діяльності, визначення ціннісних і соціальних устремлінь, активний розвиток національної

платформи відкритої освіти, підвищення значущості інформаційних ресурсів - запорука динамічного розвитку інноваційної діяльності у вищих навчальних закладах.

Література:

1. Кляп М. Інноваційні методи навчання у ВНЗ як інструмент інтернаціоналізації вищої освіти України. *Вища освіта України*. 2015. № 4. С. 45–53.

УДК 796

**ФУТБОЛ ТЎГАРАКЛАРИДА ШУҒУЛЛАНУВЧИ ЁШ
ФУТБОЛЧИЛАРНИНГ КОМПЛЕКС ТАЙЁРГАРЛИГИ**

Кутлымуратов М.А.

*Ўзбекистон давлат жисмоний тарбия ва спорт университетининг
Нукус филиали, Нукус шаҳри, Ўзбекистон*

Замонавий футболнинг ривожланиш даражаси футболчиларнинг жисмоний тайёргарлигига юқори талабларни қўяди. Жисмоний тайёргарликни режалаштириш жараёнидаги долзарб муаммолар орасида кўпинча тананинг морфо-функционал хусусиятларини ривожлантириш, саломатликни мустаҳкамлаш, таълим-тарбия, кўникма ва қобилиятларни ривожлантириш ва такомиллаштириш эмас, балки фақат ҳаракат сифатларини ривожлантириш биринчи ўринга чиқади.

Бироқ, футболчиларнинг жисмоний тайёргарлигининг вазифалари тайёргарлик босқичи ва ёш хусусиятларига қараб фарқланади. Маълумки, спортчининг ҳар қандай машғулоти биринчи навбатда машғулот жараёнининг хусусиятларига, шунингдек, мураббий томонидан барча таркибий қисмларни, машғулотларнинг ҳар хил турларини ҳисобга олишига боғлиқ, чунки футболчининг ҳар бир машғулот тури бир-бири билан чамбарчас боғлиқ [1].

Машғулотнинг дастлабки босқичида жисмоний тарбия болалар танасининг уйғун ривожланиши ва келажақда асосий ҳаракат сифатлари ва бошқа машғулотлар турларини тўғри шакллантириш учун зарурдир. Тўпга эгалик қилиш техникасини эгаллаш кўп жиҳатдан жисмоний сифатларнинг ривожланиш даражасига боғлиқлиги экспериментал тарзда исботланган. Жисмоний тарбия жараёнида машғулот юкламаларини ҳам катталиги, ҳам йўналиши бўйича индивидуаллаштириш муҳим рол ўйнайди, чунки гуруҳдаги